

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter emendati

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber secundus

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-33175)

LIB. II.

Scriptis postibus hinc, & inde totis,
 Omnes ut cito perlegas poetas.
 Illuc me pete, ne roges Atrethum,
 Hoc nomen dominus gerit tabernæ.
 De primo dabit, alteroue nido
 Rasum pumice, purpurâq; cultum
 Denarijs tibi quinq; Martialem
 Tanti non es ais? sapis Luperce.

Ad Cæcilianum.

Cui legisse satis nō est epigrammata centum,
 Nil illi satis est Cæciliane mali.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON
 LIBER SECVNDVS.

VID nobis inquis cum epistola? parū
 ne tibi præstamus si legimus epigramma
 ta? quid hic porro dicturus es, quod nō
 possis uersibus dicere? Video quare tra
 gædi epistolam accipiāt, quibus p se los
 qui non licet. epigrammata curione non egent, & cons
 tenta sunt sua, id est mala lingua. In quacumq; pagina
 uisum est, epistolam faciunt. Noli ergo (si tibi uidet)
 rem facere ridiculam, & togam saltanti inducere per
 sonæ. Denique uideas, ante delectet contra retiarium
 ferula. Ego inter illos sedeo, qui protinus reclamant.
 Puto me hercule Deciane uerum dicis. Quid, si scias,
 cum qua, & q̄ longa epistola negocium fueris habitu
 rus? Itaq; quod exigis, fiat. Debebunt tibi si qui in
 hunc librum inciderint, quod ad primam paginā non
 lassi peruenient.

E P I G.

Ad Librum suum.

Tercentena quidem poteras epigrammata ferre,

Sed quis te ferret, perlegeretq; liber?

At nunc succincti quæ sunt, bona disce, libelli.

Hoc primum est, breuior quod mihi charta perit.

Deinde quod hæc una peragit librarius hora,

Nec tantum nugis seruiet ille meis.

Tertia res hæc est, quod si cui forte legeris,

Sis licet usq; malus, non odiosus eris.

Te conuiuia leget misto quincunce, sed ante

Incipiat positus quam tepuisse calix.

Esse tibi tanta cautus breuitate uideris.

Hei mihi, quam multis sic quoq; longus eris.

Ad Cæsarem Domitianum.

Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,

Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet,

Nobilius domito tribuit Germania Rheno.

Et puer hoc dignus nomine Cæsar eras.

Frater idumæos meruit cum patre triumphos.

Quæ datur ex Dacis laurea tota tua est.

Ad Sextum.

Sexte nihil debes, nil debes Sexte, fatemur.

Debet enim si quis, soluere Sexte potest.

In Amianum.

O quam blandus es Amiane matri.

Quam blanda est tibi mater Amiane.

Fratrem te uocat, & soror uocatur.

Cur uos nomina nequiora tangunt?

Quare non iuuat hoc, quod estis, esse?

Lusum creditis hoc, iocumq; non est

Mater quæ cupit esse se sororem,

Nec matrem iuuat esse, nec sororem.

L I B. I I.

Ad Decianum,

Ne ualeam, si non totis Deciane diebus,
Et tecum totis noctibus esse uelim.
Sed duo sunt, quæ nos distingunt, milia passum.
Quatuor hæc fiunt, cum rediturus eam.
Sæpe domi non es, cum sis quoq; sæpe, negaris,
Vel tantum causis, uel tibi sæpe uacas.
Te tamen ut uideam, duo milia non piget ire,
Vt te non uideam, quatuor ire piget.

Ad Seuerum.

nunc, edere me iube libellos,
Lectis uix tibi paginis duabus
Spectas ΕΧΑΤΟ ΚΩΛΙΚΩΝ Seueræ,
Et longas trahis oscitationes.
Hæc sunt, quæ relegente me solebas
Rapta scribere, sed uitellianis.
Hæc sunt singula, quæ sinu ferebas
Per conuiuia cuncta, per theatra.
Hæc sunt, aut meliora, si qua nescis.
Quid prodest mihi tam macer libellus,
Nullo crassior ut sit umbilico,
Si totus tibi triduo legatur?
Nunquam delitiæ supiniore.
Lassus tam cito deficiis uiator,
Et cum currere debeas Bouillas,
Iter iungere queris ad camcenas.
Inunc, edere me iube libellos.

In Attalum.

Declamas belle, causas agis Attale belle,
Historias bellas, carmina bella facis.
Componis belle mimos, epigrammata belle,
Bellus grammaticus, bellus es astrologus.

E P I G.

Et belle cantas, & saltas Attale belle.

Bellus es arte lyræ, bellus es arte pilei.

Nil bene cum facias, facis attamen omnia belle.

Vis dicam quid sis? magnus es ardelio.

Ad Lectorem.

Si qua uidebuntur chartis tibi lector in istis,

Sive obscura nimis, siue latina parum,

Non meus est error, nocuit librarius illis,

Dum properat uersus annumerare tibi.

Quod si non illum, sed me peccasse putabis,

Tunc ego te credam cordis habere nihil.

Ista tamen mala sunt, quasi nos manifesta negamus.

Hæc mala sunt, sed tu non meliora facis.

De Næuid.

Scrispsi, rescripsit nil Næuid, non dabit ergo?

Sed puto, quod scripsi, legerit, ergo dabit.

In Posthumum.

Basia dimidio, quod das mihi Posthume labro,

Laudo, licet demas hinc quoque dimidium.

Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus,

Hoc tibi habe totum Posthume dimidium.

In Seliuum.

Quod fronte Seliuum nubila uides Ruffe.

Quod ambulator porticum terit serus.

Lugubre quiddam quod tacet piger uultus.

Quod pene terram tangit indecens nasus.

Et dextra pectus pulsât, & comam uellit.

Non ille amici fata luget, aut fratris.

Vterque natus uiuit, & precor uiuat.

S alua est & uxor, sarcinæque, seruique

Nihil colonus, uillicusque decoxit.

Meroris igitur causa que est? domi cenat.

LIBER. II.

In Posthumum.

Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham?
Quodq; tibi est semper non alienus odor?
Hoc mihi suspectū est, qđ oles bene Posthume semper
Posthume non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum.

Et index petit, & petit patronus,
Soluas censeo Sexte creditori.

In Selium,

Nil intentatum Selius, nil linquit inausum,
Cœnandum quoties iam uidet esse domi.
Currit ad Europen, & te Pauline, tuosq;
Laudat Achilleos, sed sine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum septa petuntur,
Si quid Phillyrides præstet, & Aesonides.
Hinc quoq; deceptus Memphitica templa frequētat,
Assidet & cathedris mœsta iuuenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompei dona, nemusq; duplex.
Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamq; Lupi.
Nam thermis iterum cunctis, iterumq; lauatur,
Omnia cum fecit, sed reuente Deo.
Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Si quis ibi serum carpat amicus iter.
Per te, perq; tuam uector lasciuæ puellam
Ad cœnam Selium tu, rogo, taure uocā.

In Hermum.

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis Herme, non superbe.

In Zoilum.

Zoilus ægrotat, faciunt hanc stragula febrem,

EPIG.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?
 Quid torus a Nilo, quid sindone tinctus olenti?
 Ostendit stultas quid nisi morbus opes?
 Quid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omnes.
 Vis fieri sanus? stragula sume mea.

Ad Amianum.

Tonstrix Suburræ faucibus sedet primis.
 Cruenta pendent qua flagella tortorum,
 Argiſq; letum multus obsidet sutor.
 Sed ista tonstrix Amiane non tondet.
 Non tondet inquam, quid ergo facit? radit.

In Maximum.

Capto tuam, pudet heu sed capto Maxime coenam.
 Tu captas alias, iam sumus ergo pares.
 Mane salutatum uenio, tu diceris isse
 Ante salutatum, iam sumus ergo pares.
 Sum comes ipse tuus, tumidiq; anteambulo regis.
 Tu comes alterius, iam sumus ergo pares.
 Esse sat est seruum, iam nolo uicarius esse.
 Qui rex est, regem Maxime non habeat.

In Zoilum.

Fœlicem fieri credis me Zoile cœna,
 Fœlicem cœna, zoile deinde tua?
 Debet aricino conuiuia recumbere cliuo,
 Quem tua fœlicem zoile cœna facit.

De Paulo.

Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus,
 Nam quod emas possis dicere iure tuum.

In Posthumum.

Basia das alijs, alijs das Posthume dextram.
 Dicis, utrum manus elige? malo manum.

De Eodem.

LIBER. II.

Quid mihi nobiscum est o Phœbe, nouemq; sorores?

Ecce nocet uati Musa iocosa suo.

Dimidio nobis dare Posthumus ante solebat

Basia, nunc labro cepit utroq; dare.

De Eodem.

Non dicam, licet usq; me rogetis,

Quis sit posthumus in meo libello,

Non dicam, quid enim mihi necesse est,

Has offendere bastiationes,

Quæ se tam bene vindicare possunt?

In Candidum.

Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,

Squalidus hærebo, pallidiorq; reo.

Si iubeat patria damnatum excedere terra,

Per freta, per scopulos exulis ibo comes.

Dat tibi diuitias, ecquid sunt ista duorum?

Das partem, multum est, Candide das aliquid?

Mecum ergo miser es, quod si Deus ore sereno

Annuerit, foelix Candide solus eris.

Ad Gallam.

Das nunquam, semper promittis Galla roganti,

Si semper fallis, iam rogo Galla nega.

Ad Bithynicum.

Quod querulum spirat, quod acerbum Næuia tuffit,

Inq; suos mittit sputa subinde sinus,

Iam te rem factam Bitynnice credis habere?

Erras, blanditur Næuia, non moritur.

De Selio.

Laudantem Selium cœnæ cum retia tendit,

Accipe siue legas, siue patronus agas.

Efferte, grauitè, cito, nequiter, euge, beate,

Hoc nolui, facta est iam tibi cœna, tacet.

EPIG.

In Sextillum.

Rideto multum, qui te Sextille cynædum
 Dixit, & digitum porrigito medium.
 Sed nec pedico es, nec tu sextille fututor,
 Calda uetustinae nec tibi bucca placet.
 Existis nihil es fateor Sextille, quid ergo es?
 Nescio, sed tu scis res superesse duas.

Ad Rufum.

Ruffe uides illum subsellia prima tenentem,
 Cuius & hinc lucet sardonycata manus.
 Quaeq; Tyron toties epotauere lacernae,
 Et toga non tactas uincere iussa niueis.
 Cuius olet toto pinguis coma Marceliano,
 Et splendent uislo brachia trita pilos.
 Non extrema sedet lunata ligula planta.
 Coccina non lasum pingit aluta pedem,
 Et numerosa linunt stellantem splenia frontem
 Ignoras quid sit? splenia tolle, leges.

In Caium.

Mutua uiginti sextertia forte rogabam,
 Quae uel donanti non graue munus erat.
 Quippe rogabatur, fidusq; uetusq; sodalis,
 Et cuius laxas arca flagellat opes.
 Is mihi, diues eris, si causas egeris, inquit.
 Quod peto da Cai, non peto consilium.

Ad Marianum.

Saepe ego Christinam futui, det q; bene, quaeris,
 Supra quod fieri nil Mariane potest.

In Ponticum.

Lis mihi cū Balbo est, tu Balbum offendere non uis
 Pontice, cum Licino, est hic quoq; magnus homo.
 V exat saepe meum Patrobas confinis agellum,

L I B. I I.

Contra libertum Casaris ire times.

Abnegat, & retinet nostrum Laronia seruum.

Respondes, orba est, diues, anus, uidua.

Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico.

Sit liber, dominus qui uolet esse meus.

In Philenim.

Cur non Basio te Phileni, calua es.

Cur non basio te Phileni, ruffa es.

Cur non basio te Phileni, lusca es.

Te qui basiat o Phileni, fellat.

In Gallam.

Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus.

Tres pateris natos Galla perire fame.

Præstaturo cano tanta indulgentia cunno,

Quem nec casta potest iam decuisse Venus.

Perpetuam Diu te faciant Philerotis amicam

O mater, qua nec Pontia deterior.

Ad Phœbum.

Cum sint pura tibi, similent quæ cornua Lunæ.

In rhytio poteris Phœbe lauare pedes.

In Pannicum.

Peffere te nolim, sed nec turbare capillos.

Splendida fit nolo, sordida nolo cutis.

Nec tibi mitrarum, nec fit tibi barba reorum

Nolo uirum nimium Pannice, nolo parum.

Nunc tibi crura pilis, & sunt tibi pectora setis

H orrida, sed mens est Pannice uulsa tibi.

In Cecilianum.

Quicquid ponitur hinc, & inde uerris

M ammas suminis, imbricemq; porci,

C ommunemq; duobus attagenam,

M ullah di midium, lupumq; totum.

Murenaeq; latus, fœmurq; pulli,
 Stillantemq; alicia sua palumbum.
 Hæc cum condita sunt, madente mappa,
 Traduntur puero domum ferenda.
 Nos accumbimus ociosa turba.
 Vllus si pudor est, repone cenam,
 Cras te Caciliane non uocauit.

In Linum.

Quid mihi reddat ager, quæris Line nomentanus
 Hoc mihi reddit ager, te Line non uideo.

De Muneribus mœchæ.

Cocinea famose donas, & ianthina mœchæ.

Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium.

Vri Tongilius male dicitur hemiritæo.

Novi hominis mores, esurit, atq; sitit.

Subdola tenduntur crassis modo retia turdis;

Hæmus & in nullum mittitur, atq; lupum.

Cecuba siccantur, quæq; annus coxit Opimi,

Condantur parco fusca falerna uitro.

Omnes Tongilium medici iussere lauari,

O stulti, febrem creditis esse? gula est.

In Maximinam.

Ride, si sapias, o puella, ride,

Pelignus puto dixerat poeta;

Sed non dixerat omnibus puellis.

Quamuis dixerit omnibus puellis,

Non dixit tibi, tu puella non es.

Et tres sunt tibi Maximina dentes,

Sed plane piceiq; buxeiq;

Quare si speculo, mihiq; credis,

Debes non aliter timere risum,

LIB. II.

Quam uentum Spanius, manumq; Priscus.

Quam cretata timet Fabula nimbium.

Ceruffata timet Sabella solem.

Vultus induc tu magis seueros,

Quam cōiunx Priami, nurusq; maior.

Mimos ridiculi Philistionis,

Et cōiunia nequiora uita,

Et quicquid lepida procacitate

Laxat perspicuo labella risu.

Te mœste decet assidere matri

Lugentiq; uirum, piūq; fratrem,

Et tantum tragicis uacare musis.

At tu iudicium sequuta nostrum

Plora (si sapi) o puella, plora.

In zoilum.

Zoile quid solum subluto podice perdis?

Spurcius ut fiat, Zoile merge caput.

In Candidum.

Cādide κοινὰ φίλων hæc sunt tua Cādide τῶν τῶν

Quæ tu magniloquus nocte, dieq; sonas.

Te lacedæmonio uelat toga lota Galeo,

Vel quam seposito de grege Parma dedit.

At mea, quæ passa est furiosi cornua tauri,

Noluerit dici quam pila prima suam,

Misitagenoreas Cædmi tibi terra lacernas.

Non uendes nummis coccina nostra tribus.

U libyco Indis suspendis dentibus orbeis,

Fuleitur testa sagina mensa mihi.

Immodici tibi flaua tegunt chrysendeta nulli.

Concolor in nostra Gammaræ lance rubes.

Grex tuus iliaco poterat certare cinedo.

At mihi succurrit pro Ganymede manus.

EPIG.

Ex opibus tantis, ueteri fidoq; sodali

Das nihil, & dicis Candide κοινὰ φίλων.

In Sextum.

Emi seu puerum, togamue pexam,

Seu treis, uel puto, quatuor ue libras.

Sextus protinus ille foenerator,

Quem nostis ueterem meum sodalem.

Ne quid forte petam, timet, cauetq;

Et secum sic, ut audiam susurrat,

Septem milia debeo Secundo.

Phœbo quatuor, undecim Phileto.

Et quadrans mihi nullus est in arca.

O grande ingenium mei sodalis.

Durum est Sexte negare, cum rogeris.

Quanto durius, antequam rogeris.

Ad Glyptum.

Quæ tibi non stabat, præcisa est mentula Glypte,

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

In Neuolum.

Florida per uarios ut pingitur hybla colores,

Cum breue Sicaniæ uer populantur apes,

Sic tua suppositis perlucet præla lacernis,

Sic micat innumeris arcula synthesibus,

Atq; unam uestire tribum tua uellera possunt,

Appula non uno quæ grege terra tulit.

Tu spectas hyemem succincti lentus amici.

Pro scelus, & lateris frigora tuta times.

Quantum erat infœlix pannis fraudare duobus?

Non metuas mortem Neuole, sed timeas.

In Gallum.

Subdola famose (moneo) fuge retia mœchæ

Leuior o conchis Galle cytheriacis,

Confidis

LIBER. II.

Confidis natibus? non est pædico maritus,
Quæ faciat duo sunt, irrumat, aut futuit.

Ad Ruffum.

Coponem, laniumq; balneumq;
Tonforem, tabulamq; calculosq;
Et paucos, sed ut eligam, libellos,
Vnum non nimium rudem sodalem,
Et grandem puerum, diuq; leuem,
Et caram puero meo puellam,
Hæc præsta mihi Ruffe, uel Bitontis,
Et thermas tibi habe neronianas.

De Thelesina.

Vxorem nolo Thelesinam ducere, quare?
Mæcha est, sed pueris dat Thelesina, uolo.
In Lesbiam.

Quod fellas, & aquam potas, nil Lesbia peccas,
Qua tibi parte opus est Lesbia, sumis aquam.
In Hylum.

Vnus saepe tibi tota denarius arca
Cum sit, & hic culo tritior Hyle tuo.
Non tamen hunc pistor, non auferet hunc tibi copo,
Sed si quis nimio penne superbus erit.
Infœlix uenter spectat conuiuia culi.
Et semper miser hic esurit, ille uorat.

De Spatale.

Novit loturos Dasius numerare, poposcit
Mannosam Spatalen pro tribus, illa dedit.
In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris Maxime, non uis.
Sed fieri si uis, hæc ratione potes.
Liber eris, cœnare foris si Maxime nolis.

E

EPIG.

Veientana tuam si domat una fitim.

Si ridere potes miseri chrysendeta Cinna.

Contentus nostra si potes esse toga.

Si plebeia uenus gemino tibi uincitur asse.

Si tua non rectus tecta subire potes

Hæc tibi si uis est, si mentis tanta potestas,

Liberior partho uiuere Rege potes.

In Linum.

Quid de te Line suspicetur uxor,

Et qua parte uelit pudiciorem,

Certis indicijs satis probauit.

Custodem tibi quæ dedit spadonem.

Nil nasutius hac, maligniusq; est.

Ad Sextum.

Vis te Sexte coli, uolebam amare.

Parendum est tibi, quod iubes, coleris,

Sed si te colo Sexte, non amabo.

De Vxore Galli.

Gentibus in libycis uxor tua Galle male audit

Immodicæ foedo crimine auariciæ,

Sed mera narratur mendacia, non solet illa

Accipere omnino, quid solet ergo dare.

In Fictum diuitem.

Hic, quem uidetis gressibus uagis lentum,

Amethystinatus media qui secat septa,

Quem non lacernis Publius meus uincit,

Non ipse Codrus alpha penulato rum,

Quem grex togatus sequitur, & capillatus,

Recensq; sella, linteisq;, lorisq;.

Oppignerauit admodò Claudi mensam,

Vix octo nummis anulum, unde coenaret.

In Foilum.

LIBER. II.

Pexatus pulchre rides mea Foile trita.

Sunt hæc trita quidem Foile, sed mea sunt.

De Cœnatione Micæ.

Micæ uocor, quid sim cernis? cœnatio parua.

Et me casareum prospicis ecce tholum!

Frangere toros, pete uina, rosas cape, tingere nardo,

Ipse iubet mortis te meminisse Deus.

In Hylum.

Vxorem armati futuis puer Hyle tribuni,

Supplicium tantum dum puerile times.

Ve tibi, dum ludis, castrabere, iam mihi dices,

Non licet hoc, quid tu quod facis, Hyle licet?

In Maledicum.

Cum tibi uernarent dubia lanugine mala,

Lambebatur medios improba lingua uiros.

Postquam triste caput fastidia uespilionum,

Et miseri meruit tedia carnificis,

Vteris ore aliter, nimiaq; æruginè captus

A dlatras nomen, quod tibi cunq; datum est.

Hæreat inguinibus potius tam noxia lingua,

Nam cum fellaret, purior illa fuit.

In Labienum.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia uellis,

Quod cincta est breuibus mentula tonsa pilis,

Hoc præstas Labiene tuæ (quis nescit) amicæ,

Cui præstas culum, quem Labiene pilas?

In Melichum.

Sola tibi fuerant sestertia Meliche centum,

Quæ tulit e sacra Læda redempta uia.

Meliche luxuria est, si tanti diues amares,

Non amo iam dices, hæc magè luxuria est.

In Taurum.

EPIG.

Dum modo caufidicum, dum te mo' rhetora fingis,

Et non decernis Taure, quid esse uelis,
Peleos, & Priami transit, uel Nestoris aetas,

Et fuerat serum tam tibi definere,

Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,

Si quid habes animi, si quid in arte uales,

Si schola damnatur, fora litibus omnia feruent.

I pse potest fieri Marsia caufidicus.

Eia age, rumpe moras, quo te spectabimus usq?

Dum quid sis, dubitas, iam potes esse nihil.

In Salernum.

Cur tristiozem cerninus Salernum?

An causa leuis est? extuli inquis uxorem.

O grande fati crimen, o grauem casum,

Illa illa diues mortua est Secundilla,

Centena decies, quae tibi dedit dotis?

Nollem accidisset hoc tibi Salerane.

In Lalagen.

Vnus de toto peccauerat orbe comarum

Anulus incerta non bene fixus acu.

Hoc facinus Lalage, speculo quod uiderat, ulta est.

Et cecidit sectis ista Plecusa comis.

Define iam Lalage tristeis ornare capillos,

Tangat & insanum nulla puella caput.

Hoc salamandra notet, uel saeva nouacula nudet,

Vt digna speculo fiat imago tuo.

In Posthumum.

Oecurris quocunq; loco mihi Posthume, clamas

Protinus, & prima est haec tua uox, quid agis?

Hoc, si me decies una conueneris hora,

Dicis, habes puto tu Posthume, nil quod agas.

Ad Olum.

L I B. I I.

Q uod te nomine iam tuo saluto,
 Q uem regem, & dominum prius uocabam.
 N e me dixeris esse contumacem.
 T otis pilea sarcinis redemi.
 R eges, & dominos habere debet.
 Q uis se non habet, atq; concupiscit,
 Q uod reges, dominiq; concupiscunt.
 S eruum si potes Ole non habere,
 E t regem potes Ole non habere.

In Classicum.

I n u i t u m cœnare foris te Classicè dicis.
 S i non mentiris, Classicè dispeream.
 I p s e quoq; ad cœnam gaudebat Apitius ire,
 C u m cœnaret erat tristior ille domi.
 S i tamen inuitus uadis, cur Classicè uadis?
 C o g o r, ais, uerum est, cogitur & Selius.
 E n rogat ad cœnam melior te Classicè restam.
 G r a n d i a uerba ubi sunt? si uir es, ecce nega.

In Cotilum.

N o n uis in folio prius lauari
 Q uenquam Cotile, causa quæ nisi hæc est.
 V ndis ne fouearis irrumatis,
 T e primus licet abluas, necesse est,
 A n t e h i c m e n t u l a q̄ caput lauatur.

Ad Cæcilianum.

C a n d i d i u s n i b i l e s t t e C æ c i l i a n e, notauī,
 S i q u a n d o e x n o s t r i s d i s t i c h a p a u c a l e g i s.
 P r o t i n u s a u t M a r s i r e c i t a s, a u t s c r i p t a C a t u l l i.
 H æ c m i h i d a s, t a n q u a m d e t e r i o r a l e g a s.
 V t c o l l a t a m a g i s p l a c e a n t m e a c r e d i m u s i l l u d.
 M a l o t a m e n r e c i t e s C æ c i l i a n e t u a.

In Posthumum.

B iij

EPIG.

Hesternam factum narratur Posthume coena,
 Quod nollem, quis enim talia facta probet?
 Os tibi praecisum, quanto non ipse Latinus
 Vilia Panniculi percutit ora sono,
 Quodq; magis mirum est, authorem criminis huius
 Caecilium tota rumor in urbe sonat.
 Esse negat factum, vis hoc me credere, credo.
 Quid, quod habet testes Posthume Caecilius?

In Lyrin.

Quid faciat, uult scire Lyrin, quod sobria fellat.
 In Saufellum.

Cinctum togatis post, et ante Saufellum,
 Quanta reduci Regulus solet turba,
 Ad alta tonsum templa cum reum misit,
 Materne cernis, inuidere nolito,
 Comitatus iste sit precor tuus nunquam.
 Hos illi amicos, et greges togatorum
 Fusculeus praestat, et Fauentinus.

De Leone.

Verbera securi solitus leo ferre magistris,
 Infertamq; pati blandus in ora manum,
 Dedicic pacem subito feritate reuersa,
 Quanta nec in lybicus debuit esse iugis.
 Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
 Sanguineam rastris, quae renouabat humum,
 Saeuis et infelix suriali dente peremit.
 Martia non uidit maius arena nefas.
 Exclamare libet, crudelis perfide praedo,
 A nostra pueris parcere disce lupa.

De Mario.

Argenti libras Marius tibi quinq; reliquit,
 Cui nihil ipse dadas, is tibi uerba dedit.

LIB. II.

In Cosconium.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,

Vtilis ungendis axibus esse potes.

Hac tu credideris longum ratione colossum,

Et puerum Bruti dixeris esse breuem.

Disce, quod ignoras, Marci, doctiq; Pedonis,

Sæpe duplex unum pagina tractat opus,

Non sunt lōga, quibus, nihil est qd demere possis,

Sed tu Cosconi disticha longa facis.

Ad Cæcilianum.

Aestiuo serues ubi piscem tempore, quæris?

In thermis serua Cæciliæ tuis.

In Nasicam.

Inuitas tunc me, cum scis Nasica uocatum,

Excusatum habeas me rogo, cæno domi.

De Fannio.

Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.

Hic rogo, non furor est, ne moriari, mori?

In Zoilum.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit,

Cum tamen hæc tua sit Zoile sandapila.

Ad Ponticum.

Abscissa seruum fœdas quid Pontice lingua?

Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui?

In Seuum maritum.

Fœdasti miserum marite mœchum,

Et si, qui fuerant prius, requirunt

Trunci naribus, auribusq; uultus,

Credis te satis esse uindicatum?

Erras, iste potest et irrumare.

In Sertorium.

Mollis erat, facilisq; uiris Paantius beros,

EPIG.

Vulnera sic Paradis dicitur ulta Venus.
 Cur lingat cunnum siculus Sertorius, hoc est,
 Ex hoc occisus Ruffe uidetur Eryx.
 De Preposteris donis.

Vimine clausa leni nuuæ custodia coctæ.
 Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
 Dona quod æstatis mihi tibi mense decembri,
 Si quæris, rasam tu mihi mitte togam.

Ad Classicum.

Quod nec carmine glorior supino,
 Nec retro lego Sotaden cinædum,
 Nusquam græcula quod recantat Echo.
 Nec dicat mihi luculentus Attis,
 Mollem debilitate Choliambon.
 Non sum Classicæ tam malus poeta,
 Quid si per gracileis uias petauri
 Inuitum iubeas subire ladam?
 Turpe est difficileis habere nugas,
 Et stultus labor est ineptiar um.
 Scribat carmina circulis Palemon,
 Me raris iuuat auribus placere.

In Phœbum.

Dicis amore tui bellas ardere puellas,
 Qui faciem sub aqua Phœbe natantis habes.

In Mamercum.

Nil recitas, & uis Mamerce poeta uideri,
 Quicquid uis esto, dum modo nil recites.

In Gaurum.

Quod nimio gaudes noctem producere uino,
 Ignosco, uitium Gauræ Catonis habes.
 Carmina quod scribis, misis & apolline nullo,
 Laudari debes, hoc Ciceronis habes,

LIBER. I I.

Quod uomis, Antoni, quod luxuriaris, Apici,

Quod fellas, uitium dic mihi cuius habes?

Ad Quintilianum.

Quintiliane uagæ moderator summe iuuentæ,

Gloria Romana Quintiliane togæ,

Viuerè quod propero pauper, nec inutilis annis,

Da ueniam, properat uiuere nemo satis.

Differat hoc, patrios optat qui uincere census,

A triâq; immodicis arctat imaginibus.

Me focus, & nigros non indignantia fumos

Tecta iuuant, & fons uiuus, & herba rudis.

Sit mihi uerna satur, sit non doctissima coniunx,

Sit nox cum somno, sit sine lite dies.

Ad Cæsarem Domitianum.

Rerum certa salus, terrarum gloria Cæsar,

Sospite quo magnos credimus esse Deos.

Si festinatis toties tibi lecta libellis

Detinuere oculos carmina nostra tuos.

Quod fortuna uetat fieri, permitte uideri,

Natorum genitor credar ut esse trium.

Hæc, si displicui, fuerunt solatia nobis,

Hæc fuerint nobis præmia, si placui.

Ad Vxorem.

Natorum mihi ius trium roganti

Musarum pretium dedit mearum

Solus, qui poterat, ualebis uxor.

Non debet domini perire munus.

Ad Regulum.

Primus ubi est inquis, cum sit liber iste secundus?

Quid faciam, si plus ille pudoris habet?

Tu tamen hunc fieri si maui Regule primum,

Vnum de titulo tollere iota potes.